U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Miluše Doškové ve věci kárného řízení vedeného na základě návrhu Nejvyšší státní zástupkyně ze dne 24. 3. 2010, sp. zn. 6 SPR 5/2010, proti **JUDr. J. K.,** státní zástupkyni Okresního státního zastupitelství v Českých Budějovicích, zastoupené JUDr. Ladislavem Dusilem, advokátem v Českých Budějovicích, se sídlem nám. Přemysla Otakara II. 123/26, o námitce podjatosti kárně obviněné proti přísedící kárného soudu,

takto:

JUDr. Milena Čečotková, přísedící kárného soudu, **je vyloučena** z projednávání a rozhodování věci vedené před Nejvyšším správním soudem, jako soudem kárným, pod sp. zn. 12 Ksz 4/2010.

Odůvodnění:

Nejvyšší správní soud, jako kárný soud ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů (§ 3 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, v platném znění – dále jen „zákon č. 7/2002 Sb.“), obdržel dne 29. 3. 2010 návrh Nejvyšší státní zástupkyně na zahájení kárného řízení se státní zástupkyní Okresního státního zastupitelství v Českých Budějovicích JUDr. J. K. Dle platného rozvrhu práce byla tato věc přidělena k projednání a rozhodnutí soudnímu oddělení 12 Ksz. Kárná žalobkyně i kárně obviněná byly, v souladu s ustanovením § 12 odst. 1 větou druhou za středníkem zákona č. 7/2002 Sb., poučeny o možnosti uplatnit důvody podjatosti členů senátu. Podáním doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 14. 4. 2010 vznesla JUDr. J. K. námitku podjatosti přísedící kárného senátu JUDr. Mileny Čečotkové. V ní uvedla, že jmenovaná, jako státní zástupkyně Nejvyššího státního zastupitelství v Brně, přezkoumávala pod sp. zn. 1 NZN 432/2010 její postup při výkonu dozoru nad zachováním zákonnosti ve věci vedené u Okresního státního zastupitelství v Českých Budějovicích pod sp. zn. 0 ZN 5162/2009. Vzhledem k tomu, že právě postup JUDr. J. K. v uvedené věci je předmětem kárného obvinění, existují, dle jejího názoru, pochybnosti o nepodjatosti JUDr. Mileny Čečotkové, se zřetelem na její poměr k věci. K námitce podjatosti se vyjádřila též JUDr. Milena Čečotková, a to v podání ze dne 22. 4. 2010, sp. zn. 1 NZN 42/2010 – 71. V tomto podání potvrdila svou účast při kontrole postupu kárně obviněné ve věci, která je předmětem jejího obvinění s tím, že jí tato věc byla předána ke zpracování; s výsledkem provedené kontroly byla Nejvyšší státní zástupkyně jejím prostřednictvím také seznámena. Dle názoru JUDr. Mileny Čečotkové tedy vskutku

existuje její poměr k věci předpokládaný zákonem; pokud by námitka podjatosti nebyla vznesena ze strany JUDr. J. K., tento svůj poměr k věci by, v souladu se zákonem, oznámila sama s tím, že pro svůj poměr k věci se z jejího projednávání a rozhodování cítí být vyloučena.

Před vlastním posouzením důvodnosti vznesené námitky je vhodné uvést, že v dané věci se jedná o řízení ve věci kárné odpovědnosti státních zástupců dle zákona č. 7/2002 Sb. Nejvyšší správní soud, jako soud kárný, v těchto věcech rozhoduje v senátech, složených z předsedy senátu, jeho zástupce a čtyřech přísedících. Předseda senátu je soudcem Nejvyššího správního soudu a jeho zástupcem je soudce Nejvyššího soudu. Dva z přísedících jsou státní zástupci, dva jsou osoby navržené podle odst. 4 věty třetí zákona č. 7/2002 Sb. (§ 4a odst. 1 citovaného zákona). Postavení přísedícího kárného senátu tedy odpovídá postavení přísedícího v běžném soudním řízení (§ 5 odst. 3 zákona č. 7/2002 Sb., § 79 a § 80 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů) s čímž plně koresponduje i již zmiňované právo kárně obviněného uplatnit případné důvody jeho podjatosti.

Podle ustanovení § 10 věty první zákona č. 7/2002 Sb. se na vyloučení člena senátu z projednávání a rozhodování věci přiměřeně použije ustanovení zvláštního právního předpisu. Tímto právním předpisem je zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Podle ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. platí, že *soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeny jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*

Podle ustanovení § 8 odst. 5 s. ř. s. *účastník nebo osoba zúčastněná na řízení může namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočníka nebo znalce. Námitku musí uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod své podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Námitka musí být zdůvodněná a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována. O vyloučení soudce rozhodne usnesením po jeho vyjádření Nejvyšší správní soud, a je-li namítána podjatost soudní osoby, tlumočníka nebo znalce, senát po jejich vyjádření.*

Pokud jde o samotné posouzení vznesené námitky podjatosti, nejprve je nutné uvést, že tato námitka byla uplatněna včas a obsahuje konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována; lze ji tedy připustit k věcnému posouzení.

Mezi kárně obviněnou a přísedící není sporu o tom, že posledně jmenovaná přezkoumávala, jako státní zástupkyně Nejvyššího státního zastupitelství v Brně, postup kárně obviněné, při výkonu dozoru nad zachováním zákonnosti ve věci vedené u Okresního státního zastupitelství v Českých Budějovicích pod sp. zn. ZN 5162/2009. Právě tento procesní postup kárně obviněné (respektive jeho část) je předmětem návrhu na zahájení kárného řízení. Za této situace považuje Nejvyšší správní soud za zcela evidentní,

že se přísedící JUDr. Milena Čečotková podílela na projednávání předmětné věci v předchozím řízení (vedeném v rámci dozorové pravomoci Nejvyššího státního zastupitelství) a lze tedy, za použití ustanovení § 10, věty první zákona č. 7/2002 Sb., hovořit o naplnění podmínek pro její vyloučení, dle ustanovení § 8 odst. 1, věty druhé s. ř. s. Pojem *předchozí projednávání věci* se nevyčerpává jen případy, kdy bylo o určitém předmětu řízení postupně rozhodováno v na sebe navazujících fázích správního, případně též následně soudního, řízení, nýbrž je nutno jej vykládat materiálně. Jak se již zdejší soud vyslovil v usnesení ze dne 2. 9. 2004, sp. zn. Nao 13/2004, publikovaném pod č. 433/2005 Sb. NSS, *[s]oudce vyloučený podle ustanovení § 8 odst. 1 věty druhé s. ř. s. je ten, který procesně působil v předchozím soudním řízení v takovém kvalitativním a kvantitativním rozsahu, kdy již získal o věci vědomost té povahy, jež vyvolává ve svých důsledcích pochybnost o soudcově nestrannosti. Pojem předchozího soudního řízení je nutno v daném případě vyložit materiálně, tedy s ohledem na konkrétní a přímou souvztažnost a věcnou souvislost předmětných řízení*. Právě o takový případ se jedná i v nyní posuzované věci, kdy nelze rozumně předpokládat, že by si JUDr. Milena Čečotková, v rámci výkonu dozorové pravomoci Nejvyššího státního zastupitelství, nevytvořila o podstatě projednávané věci již dříve určitý úsudek, který by se tak mohl nepřímo promítnout do jejího rozhodování v dané věci. JUDr. Milena Čečotková ostatně tuto možnost nepopírá a v rámci zachování objektivity rozhodování sama upozornila, že se subjektivně považuje za vyloučenou.

Vzhledem k tomu, že pro naplnění podmínek vyplývajících z ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. není nutno prokázat reálnou existenci podjatosti soudce (zde přísedící kárného soudu), neboť pro jeho vyloučení postačí i existence důvodných pochyb o jeho nepodjatosti, Nejvyšší správní soud naznal, že pro vyloučení JUDr. Mileny Čečotkové z projednávání a rozhodování předmětné kárné věci existují zákonné důvody. Proto rozhodl, jak uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. května 2010

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu